

جریان‌های سیاسی، چهره‌ها و رسانه‌های داخلی با هدایت درست افکار عمومی و برداشتن فشار اجتماعی بر مذاکرات می‌توانند موضع ایران را در دور جدید گفت‌وگوها تقویت کنند

غرب چگونه در مذاکرات خلع سلاح می‌شود؟

دربی ۹۷ استقلال و پرسپولیس
عصر سرد پاییزی را با کسالت به شب رساند

تموم شد؟ خیلی تأثیرگذار بود!

گزارشی از سامانه بازگام

که مسؤولیت عرضه کالا‌های اساسی را به عهده دارد

جزئیات یک سامانه اساسی

چند سالی است که توزیع کالا‌های اساسی با مشکلات جدیدی روبه‌رو شده و هر روز روش‌های توزیع نظریه‌های جدید را تجربه می‌کند. اخیرا محمد مخبر، معاون اول رئیس‌جمهور اعلام کرده کمبود کالا‌های اساسی دیگر بحث ما نیست و دولت اکنون به دنبال نظارت بر قیمت‌هاست. اسماعیل قادری‌فر، رئیس سازمان مرکزی تعاون روستایی کشور اوایل آبان خبر از توزیع کالا‌های اساسی به صورت اینترنتی خبر داد. یک ماه پس از آن و در ۱۰ آذر جاری وی اعلام کرد سامانه بازگام www.bazargam.com کالا‌های اساسی را به نرخ مصوب دولت به دست مصرف‌کننده می‌رساند...

گفت‌وگو با سربازی که پس از درگیری با یک سارق به چهره شجاع شبکه‌های اجتماعی تبدیل شده‌است

این اتفاق، خواست خدا بود

در غیاب ایران، مرمت طاق کسری؛ بلندترین طاق خشتی جهان به یک شرکت اروپایی - سوئیسی سپرده شد

ایوان مدائن در دست سوئیس

کارشناسان از راه‌های موفقیت طرح وزارت ارشاد در احیای مرکز سرود و آهنگ‌های انقلابی می‌گویند

نیاز به نسیم بهاری در موسیقی

درنگ

شکست آلودگی با تعامل مدیران

هواي بسياري از کلانشهرهای کشور آلوده و ترافیک همچنان از مشکلات اصلی شهروندان است. با این حال در چند روز اخیر خبرها از کاهش ۱۰ درصدی ترافیک صبحگاهی و ۱۵ تا ۱۳ درصدی ترافیک عصرگاهی در کلانشهر تهران حکایت دارد. اتفاقی که اگر تداوم داشته باشد می‌تواند به بهبود کیفیت زندگی در کلانشهری مانند تهران منجر شود زیرا کاهش ترافیک از آلودگی هوای تهران می‌کاهد و در بهبود سلامت روان شهروندان نیز بی‌تأثیر نیست.

لازم به یادآوری است که مساله ترافیک معضلی جهانی است و از سال ۱۹۶۰ مشکل‌ساز شده است. آن‌طور که کارشناسان حوزه شهرسازی می‌گویند تا سال ۲۰۳۰ با افزایش جمعیت کلانشهرها تردد وسایل نقلیه به بالاترین حد خود می‌رسد بنابراین ساخت بزرگراه، پل و تونل راهکارهای مناسبی برای کاهش ترافیک نیست؛ چراکه مدیریت شهری باید به سمت مدیریت هوشمند تقاضای سفر و نیز توسعه حمل‌ونقل عمومی برود. معضل ترافیک نیز در کشورمان از نبود توجه به این مهم سرچشمه می‌گیرد یعنی از توسعه نیافتن ناوگان حمل‌ونقل عمومی در کشور.

در تهران کمتر از ۵۰ درصد شهروندان از وسایل حمل‌ونقل عمومی استفاده می‌کنند و کمبود اتوبوس و قطارمترو، ناوگان فرسوده و نیز نبود زیرساخت‌های مناسب برای توسعه ناوگان حمل‌ونقل عمومی از علل بروز مشکلات ترافیکی در کلانشهرهای کشور و به‌ویژه پایتخت است.

توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی در هر شهری اما نیازمند مدیریت سفر است. مدیران شهری باید برنامه‌ریزی دقیقی در حوزه مدیریت سفر درون‌شهری داشته باشند و باید شناسایی کنند که کدام معابر، راه‌ها و مناطق نیاز به توسعه بیشتری در حوزه حمل‌ونقل عمومی دارد.

زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی باید به‌گونه‌ای توسعه پیدا کند که بیش از ۸۵ درصد شهروندان بتوانند به راحتی از حمل‌ونقل عمومی استفاده کنند؛ البته رسیدن به این عدد نیازمند برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت درست است. برای نمونه شرایط باید به‌گونه‌ای مدیریت شود که مسافران بتوانند برای استفاده از ناوگان حمل‌ونقل عمومی برنامه‌ریزی کنند مثلاً آگاه شوند سفر درون‌شهری‌شان چقدر زمان می‌برد.

پس از توسعه حمل‌ونقل عمومی و برطرف کردن ضعف‌های این ناوگان می‌توان انتظار داشت تا قانون‌هایی برای مدیریت ترافیک اجرا شود.

به این ترتیب قانونگذاران می‌توانند هزینه‌های استفاده از حمل‌ونقل عمومی را کاهش دهند و این درحالی است که اگر از ناوگان حمل‌ونقل مناسبی برخوردار باشیم می‌توان به ایجاد محدودیت برای استفاده از خودروهای شخصی نیز پرداخت. کاهش ترافیک در کلانشهرهای کشور نیازمند اراده، تخصص و مدیران کارآمد است.

البته این مدیران شهری هستند که قوانین لازم‌دراین خصوص را اجرا می‌کنند اما نباید فراموش کرد که بازکردن گره‌کور ترافیک در کلانشهرها نیازمند حمایت‌های دولت نیز هست؛ بنابراین برای این که ناوگان حمل‌ونقل عمومی در کلانشهرهای کشور توسعه پیدا کند و از مشکلاتی مانند آلودگی‌ها کاسته شود نیاز است مدیران شهرداری و اعضای شوراهای شهر و نیز دولتمردان با یکدیگر همکاری کنند زیرا توسعه ناوگان حمل‌ونقل عمومی و کاهش ترافیک فقط با تعامل مدیران در شهرداری‌ها و بدنه دولت امکان‌پذیر است.

نگاه

ماجرای اروپای آشفته

آنگلamerکل، صدراعظم سرزمین‌ژرمن‌ها رسماً از معادلات سیاسی و اجرایی کشورش کناررفت تا اولاف شولتس و سوسیال‌دموکرات‌ها پس از ۱۶ سال رسماً در راس هرم قدرت در برلین قرار گیرند. مرکل، دوران طولانی صدارت خود را پر حادثه و چالش‌برانگیز خوانده است و اخیراً در مصاحبه‌ای با بخش مرکزی دوپچه وله که در مهم‌ترین نقش به‌سزایی در تولید یا استمرار این بحران‌ها شرکت داشته‌اند، رشد جریان‌های ملی‌گرا و افراطی در اروپا، سوء مدیریت مشترک ناکام سران اتحادیه اروپا در مواجهه با بحران کرونا و تضاد سیاست‌های اقتصادی دولت‌های اروپایی در مواجهه با بحران‌های اقتصادی پایدار در این مجموعه، ضریب آسیب‌پذیری آن را در نظام بین‌الملل تقویت کرده است.

در حال حاضر، نمادهای بحران بیش از هر زمان دیگری در اروپای واحد قابل مشاهده است. وقوع تنش‌های جدید در مساله یونان و یونان حتی بروز چالش‌های امنیتی در اوکراین، به صورت مستقیم اروپا را درگیر کرده است. فراتر از آن، انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه نیز در پیش است؛ انتخاباتی که در آن امانوئل مکرون، وضعیتی مبهم دارد. حتی اگر مکرون در انتخابات به صورت حداقلی و در سایه تکثر رقبا پیش پیروز شود، به عنوان یک سیاستمدار قوی و نقطه ثقل نمی‌تواند در اتحادیه اروپا و منطقه یورو ایفای نقش کند.

نمی‌تواند در اتحادیه اروپا و منطقه یورو ایفای نقش کند. مطابق برنامه‌ای که احزاب ائتلاف سه‌گانه سوسیال‌دموکرات، دموکرات آزاد و سبزها ارائه کرده‌اند، قرار است در دومین هفته دسامبر، اولاف شولتس به عنوان صدراعظم جدید سرزمین‌ژرمن‌ها ایفای نقش کند. این نقش‌آفرینی به سود اتحادیه اروپا و سیاست‌های فعلی آن نخواهد بود، زیرا سوسیال‌دموکرات‌ها منتقد سیاست‌های اقتصادی و امنیتی ۱۶ سال اخیر در اروپای آشفته بوده‌اند. اروپایی که شاید در ادامه نسبت به وضعیت فعلی نیز آشفته‌تر شود.

حنیف غفاری
دبیر گروه بین‌الملل

هادی هاشمی
رئیس پلیس پیشین راهور تهران بزرگ

یادداشت

ابتکار عمل ایران و بن بست طرف‌های غربی

دار پایه مذاکرات بعدی باشد. چند ساعت بعد و زمانی که دو کارگروه تحریم و هسته‌ای برای یک نوبت ملاقات کرده بودند بلینکن، وزیر خارجه آمریکا در مصاحبه‌ای سعی کرد طرف غربی را خط‌کشی کند و مواضع آنها را سروسامان دهد و از آنها خواست به راحتی پیشنهاد‌های ایران را نپذیرند. پس از آن هم در ادامه پس از دو دیدار کارشناسی، مذاکرات از سوی غربی‌ها متوقف شد. طبعاً بحث روی پیشنهاد‌های ایران نیازمند ده‌ها جلسه کارشناسی است و رفتار طرف غربی نشان می‌دهد بلینکن سعی دارد این تشتت به وجود آمده در بین طرف‌های غربی را مورد بازبینی قرار دهد و دوباره با یکپارچه‌سازی جبهه غربی مذاکرات را ادامه دهد. بنابراین باید گفت ما در مقدمه کار هستیم و جنگ ابتکار عمل در میان است و طرف ایرانی تا اینجای کار ابتکار عمل را به دست گرفته است.

بخش عمده‌ای از پشتوانه کارشناسی تیم مذاکره‌کننده همان کارشناسان قبلی هستند. پس تیم فعلی مذاکره‌کننده، جناحی نیست و به صورت فرآینج‌های عمل می‌کند و در پی حصول منافع ملی است. قطعاً ابتکار عمل جدید ایران، بخشی از دستاوردهای دوره قبلی را حفظ کرده و بسیاری از پراتنژهای مربوط به تحریم‌ها، رفع آن، تضمین‌ها و راستی‌آزمایی‌ها و خسارت که در پیش نویس‌های قبل خالی بود در این دوره پر کرده و روی میز گذاشته است. به این معنا که این موارد قابل مذاکره بوده و این طرف مقابل است که باید نظر خود را در خصوص این موارد اعلام کند.

طرف غربی اگر این پیشنهادها را نپذیرد در حقیقت به معنای آن است که زیر میز مذاکره زده چرا؟ چون خودش پیشنهاد مشخصی ندارد و اگر پیشنهاد‌های طرف ایرانی را کنار بزند یعنی به دنبال ایجاد بن‌بست در مذاکره است. البته این چیزی است که طرف غربی به شدت از آن گریزان است. یعنی غربی‌ها با توجه به این که از همه اهرم‌های فشار خود استفاده کرده‌اند و اهرم استفاده نشده‌ای هم علیه ایران ندارند و در نقطه مقابل، طرف ایرانی قرار دارد که به شهادت غربی‌ها، دارای اهرم‌های فشاری است که تازه شروع به استفاده از آنها کرده است. غربی‌ها می‌دانند وقت برای آنها کم است و دیگر نمی‌توانند با استراتژی مقصرنمایی راه را ادامه بدهند و در عین حال با نپذیرفتن مذاکره متهم به ترک میز مذاکره بشوند. تنها راهکار موجود برای طرف غربی بازگشت به مسیر دیپلماتیک و ادامه مذاکرات است. البته طرف غربی مصرانه در پی آن است که ادامه مسیر گفت‌وگو را براساس ابتکار ایران نپذیرد، چون در آن صورت، میدان عمل در اختیار ایران است و جمهوری اسلامی ایران می‌تواند از اهرم‌های فشار استفاده نشده خود بهره گیرد. طبعاً موفقیت تیم فرآینجی مذاکره‌کننده ایرانی در حصول منافع ملی موفقیت همه ملت ایران است و باید از تلاش‌های آنها پشتیبانی کرد.

سیدمصطفی خوش‌چشم

تحلیلگر مسائل بین‌الملل و سیاست خارجه

با روی کار آمدن کابینه سیزدهم، نگاه این دولت نسبت به انجام مذاکرات متفاوت از گذشته بود. اگرچه پیگیری توافق هسته‌ای، تصمیمی کلان بوده و هست اما چگونگی راهبرد مذاکرات به دولت‌ها بستگی دارد. از جمله این که دولت سیزدهم به عنوان راهبرد اصلی عنوان کرد فارغ از پیگیری مذاکرات با طرف‌های مقابل، به دنبال بهبود وضعیت معیشت مردم است و در عرصه سیاست خارجی هم توافق هسته‌ای، محوریت اصلی کار را نخواهد داشت. این دست بازاری به مذاکره‌کنندگان ما داد تا با فراغ‌بال به ترسیم نقشه راه آینده‌پیشند و در طول این مدت که مذاکرات دچار وقفه شد، تقریباً یک نقشه راه درست و منسجمی توأم با جزئیات ویژه شکل گرفت.

تا قبل از مذاکرات جدید وین، طرف غربی با تصوراتی که از این دولت داشت به این گمان به سمت دور جدید آمد که مذاکره‌کنندگان جدید متعصبانه خواهند نشست و از طرف مقابل هیچ چیزی را نمی‌پذیرند و طرحی هم برای ارائه ندارند. بر همین اساس، غربی‌ها تبلیغاتی را به صورت روزمره علیه تیم مذاکره‌کننده ایران به راه انداختند. از جمله وزیر خارجه انگلستان در مقاله‌ای مشترک با اسرائیل، مواضع خصمانه‌ای نسبت به ایران در شب مذاکرات با هدف مسموم کردن فضای مذاکرات و عصبانی کردن تیم ایران اتخاذ کرد. به این منظور که هم مذاکرات به بن‌بست کشیده شود و هم ایران به عنوان برهم زننده توافق هسته‌ای معرفی شود. اما تیم ایرانی به‌ویژه آقای باقری با مدیریت صحنه و به آرامی براساس تولید فکر قبلی و نقشه راه ارائه پیشنهادهایی باعث شد این هدف عقیم بماند. این درحالی بود که طرف غربی انتظار این واکنش را از سوی ایران نداشت.

گام بعدی، رویکرد ایران بود که نشان داد پای میز مذاکره است اما از موضع محکم، در همین خصوص دو پیشنهاد مکتوب از سوی تیم ایرانی ارائه شد که البته طرف غربی توقع آن را نداشت. رویه ایران نشان داد جمهوری اسلامی ابتکار عمل دارد. طرف غربی هم که بر مبنای سناریوی مقصرسازی به مذاکرات روی آورده بود، ادامه این سناریو را ناکارآمد می‌دید و متوجه شد حال انگشت اتهام به سمت اوست و نمی‌خواهد باره‌ها حل دیپلماتیک در مذاکرات حاضر شود. به عبارت دیگر تا حدی نقش‌ها جابه‌جا شد. به این معنا که طرف ایرانی کنشگر شد و طرف غربی واکنش باید نشان می‌داد. در اینجا تشتتی میان کشورهای غربی پیش آمد. نخست یک دیپلمات ارشد اروپایی به خبرنگاران گفت پیشنهاد‌های ایران سرسختانه است اما قابلیت

ممانعت کویت از تردد کشتی‌های حامل محموله برای رژیم صهیونیستی

پس از استقلال کویت در سال ۱۹۶۱، کشور کویت موجودیتی به‌عنوان اسرائیل را به رسمیت نمی‌شناسد و آن را رژیم صهیونیستی یا فلسطین اشغالی می‌داند.

کویت که پیشتر در جنگ با رژیم صهیونیستی نیز مشارکت کرده است، ورود ساکنان فلسطین اشغالی را به خاک خود و تعامل مستقیم و غیرمستقیم با آنها را ممنوع اعلام کرده است.

رنا الفارس، وزیر امور عام المنفعه و وزیر مشاور در امور فناوری اطلاعات و ارتباطات کویت، روز شنبه، دستوری در ارتباط با کشتی‌های حامل بار برای رژیم صهیونیستی صادر کرد.

به گزارش فارس، براساس گزارش روزنامه کویتی الانباء، بنابراین دستور، ورود کشتی‌های تجاری حامل کالا از اراضی اشغالی به کویت و از کویت به اراضی اشغالی ممنوع شده است.